

Мъдреците от Изток

За идването на Исуса Христа - въплътителя на Син Божи, се е знаело от древни времена и за да се подготви съзнанието на човечеството са били дадени различни духовни учения: браманизъм, маздеизъм, херметизъм, орфизъм, мозаизъм, будизъм и др. Чрез окултните школи човечеството извървява подготвителните стъпала към идеите на Христа.

Не е правилно да се смята, че само в мозаизма - в книгите на Стария завет - се загатва за идването на Христа. Има свидетелства, че още в атлантско време, хиляди години преди Христа, в окултните школи учениците са били подготвяни за великото събитие в земната история - идването на Христа, Който не е обикновен основател на религия, а е Спасител на човечеството, Който донася свършения закон на Вяра и Любов, а от това зависи бъдещата посока на човешката еволюция. След Христовата жертва се дават

Гирландайо, XV век

възможности, условия и сили за възлизане на човешките души. В Атлантида посветените са говорили с благоговение и безгранична Любов за Великия, Който ще дойде и ще донесе сили за възход. Наричали са го с магичната дума Метат-

рон. А тези, които приеха Христа при идването Му и изиграха голяма роля за разпространението на християнството - апостолите, първите мъченици и светиите, са били подготвяни духовно в течение на много поколения напред и по

този начин са имали вътрешна връзка с Христа още преди Неговото идване.

Освен това е било необходимо да се подготвят и реални условия за проявата на физическото тяло на Исус от Назарет. Някой може да се запита защо с толкова голямо внимание и с такива подробности се излага родословието на Христа съответно в Евангелието на Матей и това на Лука. Дали е изнесена само една историческа хроника? Не, позовавайки се на окултните закони, се съзира едно дълбоко указание за начина, по който постепенно са били подготвяни условията за физическата пътека на Христа или Месията. Всички тези поколения, от чието потомство се е получило физическото тяло на Исус, са еволюирали и през вековете са образували специална родова верига, за да бъде възможна изявата на очакваното Божествено същество, каквото е Христос - същество извън човешкия кръг, което не може да си послужи с какво да е физическо тяло. Когато става въпрос за човешка физика, от една страна важи формата на черепа, кубатурата на мозъка и мозъчните центрове,

продължава на стр. 2

Христос е първото ограничение на Бога - Неговото проявление в Битието. Този акт на Божията Любов се изявява като Дух на Христа. Христос не е във формата, понеже тя се мени. През всичките векове Христос е един и същ, но тъй като съзнанието на хората е различно, затова и техните схващания за Него са различни. Като говорим за Христа, най-правилно е да разбираме, че Той е първата проява на Бога в Битието като Любов.

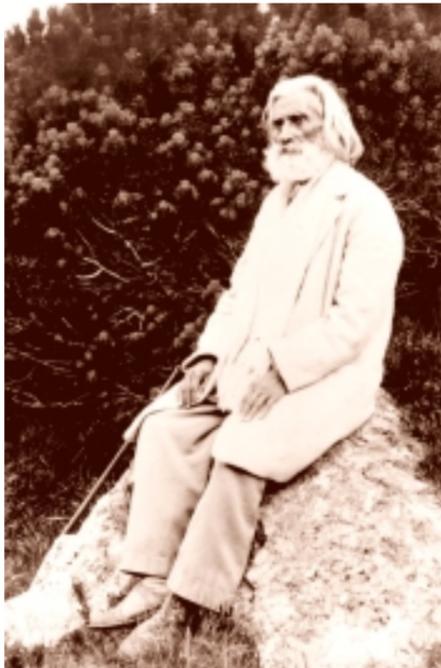
Ограничавай злото, поощрявай доброто

На 27 декември 1944 година в 5.45 часа сутринта Учителя напусна физическото си тяло. Това Космично Същество, чийто символ беше равностранният триъгълник, т.е. онази висша хармония между емоционалното, умственото и волевото съзнание. Тези три съзнания са озарени от трите принципа на Битието - Любовта, Мъдростта и Истината. В тази хармония е извършено онова велико съчетание, което на окултен език се нарича мистичен брак. При този мистичен брак идва Божествената пълнота, човек става едно с Космичното Начало.

Небето изпраща тези Велики посветени, завършили своята еволюция, да се въплътят в човешка форма, за да събудят в своите ученици сили, които ще проявят в новата епоха.

„Учителя е истински пратеник на Небето. Той е на-големият магнит, който е слязъл някога на Земята.

Той не дойде да създаде една религия, защото има много религии на Земята. Той не дойде да създаде една наука, защото има много науки в света. Той не дойде да създаде едно обществено движение, защото има много такива. Той дойде да намагнетизира своите ученици с любовния магнетизъм, а те от своя страна да намагнетизират цялото човечество.“ - Това са думи на един от съвременните мистици Рене Генон, голям

познавач на окултното знание на Древна Индия, живеещ в Кайро. Така говори само посветеният. Така могат да виждат само мъдреците, които видяха звезда-

та на Изток, знамението за идването на Христа.

Велика култура очаква този народ, в който се въплътят тези Велики Посветени, защото този народ представлява разсадникът на новите идеи, които след това трябва да се възприемат от другите народи.

Българският народ сега се намира в най-интересния си момент, когато трябва да разбере дълбоката същност на Учението. Не само трябва да го разбере, но и приложи, да изпита всички негови методи, които ще донесат великата хармония между ум, сърце и воля. Това учение носи нови елементи, които ще дадат подтик на духовната и материална култура на човечеството.

Ограничавай злото. Поощрявай доброто. Това е новият девиз и знанието, което ще се развие в шестата раса.

Методи
Константинов

Празникът на зимата

През есента имаме отлив на творческите енергии, плодотворете се прибират и човек се приготвя за зимата. Този сезон се отличава с най-голямо отсъствие на светлина и топлина във външния свят. Всичко е сковано в студ и лед и животът се е оттегил във вътрешната сфера на своето Битие. През лятото човек изучава закона на светлината, а през зимата - закона на вътрешната топлина. Светлината е във връзка с Мъдростта, а топлината - с Любовта. Външният начин на изразяване на Любовта е чрез светлината и знанието, а вътрешният начин за проява на Любовта е чрез топлината и Доброто.

През зимата душата на Земята се оттегля към центъра, т.е. прибира се в себе си и подготвя условията за нов живот, който трябва да се развие напролет по нейната повърхност.

Вгълбена в себе си, в която се покоят зародишите на всички същества, които населяват повърхността на Земята, душата им придава нов импулс и ги приготвя за ново проявление на Божествения живот.

Когато човек даде възможност на вътрешната светлина и топлина на душата да действат, те създават условия за раждането на висшето Аз, за Божественото де-

те Исус, Висшето Божествено Начало в човека, защото човек се ражда духовно, само когато обърне своите сили навътре към своето битие. Външният живот на човека е само условия, подготовка за проява на неговия вътрешен живот. Най-добри условия за това имаме през зимата. Така, както студът запазва зародишите, също и при човека, когато настъпят студени и мрачни дни в неговия живот, когато външните условия са неблагоприятни, той трябва да се вгълби в себе си. Ако не дойде този студ, човек не може да се роди, не може да събере сили за нов живот. Щеше да се разпилява по периферията на живота. Сатурн, който управлява зимата, спомага за тази концентрация на силите. След Коледа е празникът на зимата, празник на раждането на висшето Аз и се празнува от дълбока древност като празник на пробуждането на човешката душа. Този празник е бил едно възпоменание на човека към първичното негово естество от преди грехопадението.

В Исус се роди една душа, която не е минала през прераждането, една душа, която ни показва състоянието на човека преди грехопадението.

Боян Боев

Данчо Пандулчев

Живот след смъртта на физическо тяло

Влад Пашов

Продължение от бр. 16

Учителя казва, че между физическия свят, респективно етерния и духовния свят, съществува една тъмна зона, с голяма температура, през която душите трябва да минат, преди да влязат в духовния свят. В тази зона има много враждебни на човека същества, затова човек трябва да има светлина и самообладание, и да има водач, който да го води и да го пази.

Тази тъмна зона представя границата между топлинния етер, който води началото си от Сатурновия период и е без светлина. Светлината се явява в Слънчевия период, и най-ниската област на духовния свят, която в окултната наука се нарича област на горящите желания. Тук човек, който на Земята е имал силни ниски желания и страсти, след като изгуби възможността да ги задоволява, те го горят като огън. Затова тази област се нарича област на горящите желания. Това е най-ниската област на духовния свят и в нея се унищожават и изгарят след смъртта най-грубите, най-ниските и егоистични страсти и желания, които са свързани с живота на тялото. Понеже тези страсти и желания са се задоволявали чрез тялото, затова след смъртта на последното, като не могат да се задоволяват, те се засилват още повече и от това душата страда, така да се каже изгаря, че не може да задоволи своите желания. Но тези желания постепенно се изхвърлят, като

горящия огън и душата се научава, че единственото средство да се освободи от страданията, които силните желания произвеждат, е да угаси тези желания, да угаси тази жажда за наслада. Души, които през време на живота си не са имали такива горящи желания, след смъртта преминават тази област без да я забележат, защото те нямат с нея никакви допирни точки. Колкото една душа има повече и по-силни желания през време на земния си живот, толкова повече тя ще има нужда да се пречиства от тях. И затова за по-дълго време ще остане в тази област на горящите желания. Това са обикновено хора, които са напуснали земния живот в разцвета на живота си и са имали много ниски и интензивни земни желания, които ги привързват към напуснатото тяло. Хора, които са напуснали земния живот след големи и продължителни страдания, лесно и бързо преминават през тази област, защото те още докато са били във физическото тяло са ликвидирали със своите ниски желания, които ги свързват със Земята. Хора, които са напуснали земния живот чрез някаква катастрофа, някакъв инцидент или убийство и имат много неизживяни желания, остават дълго време в тази област. Положението на самоубийците е най-тежко, защото те са искали да се освободят от живота, а виждат, че пак са живи и не могат да си намерят място и се скитат безцелно в тази ниска област, изживявайки го-

леми страдания, докато дойде времето за тяхната естествена смърт.

Съобразно със силата на страстите и желанията ще бъде и времето на тяхното пречистване. Всички престъпления, които човек

не преживява никакво чувство от това. Той е като един безчувствен наблюдател, като че не се отнася до неговия живот. Така картините се отпечатват в астралното тяло и когато премине в духовния свят

Художник Даниела Тодорова

е нанесъл на другите и страданията, които те са преживели, той ще ги преживее сега с голяма сила, за да научи урока, да не прави зло на другите.

Казах, че когато човек напуска физическото тяло и премине в етерния свят, неговият живот преминава пред него в картини. Създавайки тази панорама на своя живот в етерния свят,

тези картини пак му се представят, но тук вече той ги преживява с всичките възможни за него чувства. Сега той преживява всички страдания и скърби, които е причинил на другите и научава урока, колко трудно се понасят скърбите и страданията.

Ако човек при напускането на физическото тяло и минаването в етерния

свят е обезпокояван от скърбите и плачовете на близките в течение на тридесетдневния период, той ще има само едно неопределено и неясно отпечатване на токущо приключващия се живот в духовното му тяло. А когато той не е обезпокояван от скърбите и плачовете на близките, духът гравира един ясен и дълбок отпечатък на духовното тяло и когато тези картини му се представят в астралния свят, той ще създаде погрешките на миналия си живот много по-лесно и определено, отколкото ако картината е помрачена, вследствие отвлечане на вниманието му от страданията и скърбите около него. Неговите чувства досега нещата, които са му причинили сегашните страдания, ще бъдат много по-определени, ако му е предоставена една ясна панорама. Това ясно и определено чувство е от грамадна стойност за бъдещия му живот. То се отпечатва незаличимо върху постоянния атом на духовното тяло. Опитността ще бъде забравена в следващия живот, но чувството ще остане. И когато се представи случай да повтори погрешката в един по-късен живот, това чувство ще ни проговори ясно и безпогрешно. То е она тих вътрешен глас, който ни предупреждава, макар ние да не знаем защо и за какво. Колкото по-ясно и определена е панорамата на миналия живот, толкова по-ясно и силно ще чува човек този вътрешен глас. Това ни показва колко е важно

да оставим заминаващите души в абсолютна тишина при смъртта и след смъртта. Като постъпим така, ние помагаме на душите да извлечат възможната най-голяма полза от прекарания живот и да избегнат повторението на същите погрешки в следващия живот. А плачовете и скърбите могат да го лишат до голяма степен да извлече правилна поука от изминалия живот.

Преминването на душата през всички области на духовния свят е процес на пречистване и освобождаване на душата от всички земни желания и връзки. В различните области тя има да се справя с различни желания, страсти и чувства. Защото различните области се различават по характера на силите, които действат в тях и материята, от която са направени. В този свят действат две големи сили, които произтичат от Любовта, която, както казах, е основа на този свят. Това е светът на най-ниското проявление на Любовта. Силите, които действат в този свят, произтичат от Любовта, са симпатията и антипатията. В различните области те се намират в различно отношение с една тенденция на постепенно преобладаване на симпатията и антипатията, докато в седмата област антипатията е напълно победена и душата е освободена от всякакъв егоизъм.

(Следва продължение)

Мъдреците от Изток

от стр. 1

а от друга страна - самият строеж на материята, нейните трептения, на които може да отговаря, за да възприема и предава, защото характеристиката ѝ трябва да бъде изключително чувствителна и възприемчива към фини трептения, които слизат от Божествения свят. И една от причините, която можем да изтъкнем за ограничеността на съвременния човек, е несъвършенството на неговата форма. Тялото трябва да стане храм на човешката душа, която е от друго светло и ефирно естество. Тя има много по-големи знания, сили, способности и дарби, но в това несъвършено физическо тяло не може да ги прояви. А точно тази проява е въпрос на бъдните векове, когато човек ще еволюира в своето развитие.

Всички поколения, предшествали Христа и изброени в Евангелията на Матей и Лука, са били ръководени от същества, които са подготвяли идването на Месията. Поколенията, които идват, не са случайни, приготвени са, за да се даде път на едно тяло, което трябва да бъде чисто, префинено и чувствително. И Светлите съществата акордират върно този нужен инструмент, за да се

прояви ожданото Велико съзнание.

Нека разгледаме следния стих: "Като видяха звездата, зарадваха се твърде много. И като влязоха в къщата, видяха детето с майка му Мария, и паднаха, та му се поклониха; и отваряйки съкровищата си, принесоха му дарове - злато, ливан и смирна." (Матей 2:11) Разказът за Витлеемската звезда е от голямо значение, в него се обозначава Божествения произход на Месията. Присъствието в Ерусалим на мъдреците от Изток, които по особено съчетание на звездите са известни за идването на Сина Божий, бележи духовния обмен на окултните школи. Търсейки ориентир по звездите, те са могли да определят географската област, мястото, където се ражда Христос. Звездата като символ е проява на Разумността в света, нейните лъчи са отпавени да разпръскват мрака на безсъзнателното.

Но какво всъщност знаят мъдреците от Изток за своите очаквания и възжелания и кого приветстват? Те възвестяват идването на Помазания, Който принася Самия себе Си жертва за греховете на целия свят и отваря входа към Небесно-

то царство. Трябва да се изтъкне, че човешката история от атлантско време до Христа представлявала едно постепенно слизване на човешкото съзнание в гъстата материя. И тази посока - слизване от духа към материята, се нарича инволюция. Древни култури като индийската, персийската, асиро-вавилонската и египетската са се развивали по време на човешката инволюция и тяхната придобита опитност и надареност имат характеристика на инволюционния период. Но методите, които са необходими за развитието на човечеството, се менят според възрастта му и според степента на съзнание-то му.

Мъдреците, които представляват есенцията на инволюционната култура, са се поклонили на Месията, Който ще им отвори нови хоризонти, ще преодолее известни препятствия в жертва свята и благоугодна и ще внесе нова светлина и нови възможности, така Той ще ги постави във връзка с изобилния живот. Източната философия вече била стигнала до своята върхова точка, но за човечеството, което навлизало в еволюционния си период, би трябвало да се проявят

нови методи, програми, сили и пътища. Поклонението на мъдреците от Изток пред малкия Исус е духовното осъзнаване на новите напредничави идеи - с Христа иде Любовта, от което източните школи имат нужда. Учението на Христа надминава тяхното знание и възможности. Окултистите от източната философия осъзнават, че трябва да идат да се учат при Христа. Мъдреците идат от изток, тогава нека да разгледаме понятието "Изток". Що е мистичният Изток, що е вътрешният Изток? Изток - това е полето, в което работят Великите души с пробудено и просветлено съзнание, живеещи в реалността на Истината и Свободата. Изток - това е Царството на Истината и Разумността, Царството на Духа. Когато Христовото съзнание възкръсне в човека, когато той бъде озарен от лъчите на вътрешното слънце, тогава същността му е обърната към вътрешния Изток, откъдето идат всички животворни енергии, за да градят, за да обновяват, за да освобождават и за да възкресяват. Великият принцип, който работи в цялата Природа - Разумността, поднася на Исуса три дара: злато, ливан и

смирна. Учителя казва: "Златото донася дар за Христовия ум, ливанът - за Неговото сърце; а смирната - за Неговата воля. С други думи, тези разумни сили в Природата са като тил на Христа, те Го подкрепят, те се вълпят в съвременниците му. Кои са съществата, които са тил на Христа и непрестанно съдействат за Делото Му? В следващия текст се съобщава за съществуването на Великото Всемирно Бяло Братство. "Но пристъпихте до хълма Сион, до града на живия Бог, небесния Ерусалим, и при десетки хиляди тържествуващи ангели, при събора на първородните, които са записани в Небесата, при Бога, Съдията на всички, при духовете на усъвършенствуваните праведници, при Исуса, Посредник на нов завет, и при поръсената кръв, която говори по-добри неща, отколкото говори Авеловата". (Посл. към евр. 12:22 - 24) Това е написано от един посветен, какъвто е бил апостол Павел. Под "хълма Сион", под "града на живия Бог" и под "Небесния Ерусалим" се разбира именно онзи Разумен център, който работи с духовни средства в Природата. Със споменаването на "де-

сетки хиляди тържествуващи ангели" и за "събора на първородните" се има предвид членовете на Всемирното Бяло Братство. Те стоят над човешката раса и отдавна - в други, минали вселини, са завършили своето човешко развитие, а сега ръководят строителните процеси в Природата чрез своята духовна същност. "Духовете на усъвършенствуваните праведници" са същества от сегашната човешка раса, които са завършили човешката си еволюция и вече помагат във великата творческа работа на Всемирното Бяло Братство. С израза "Исуса, Посредник на Нов завет" се очертава Неговата мисия във връзка с възхода на човешката раса, докато с подолния израз "поръсената кръв, която говори по-добри неща от Авеловата" се подразбира жертвата, която Христа прави от Любов в името на изобилния живот на човечеството.

Този Евангелски разказ за поклонението пред Христа е белег, че разумните сили в Природата са се обединили за Христова кауза, за реализирането на мисията Му - възкресението на човешката душа и влизането ѝ в изобилния живот.

Като по чудо

На Изгрева, близо до Салона, имаше овощна градина, където Учителя обичаше да си почива. На това място сложихме стол, по-късно посадихме и една лозичка. Веднъж брат Боян Боев попитал Учителя защо не другаде, а точно в тази градина обича да седи. Той му отговорил: „Ето едно хубаво място за почивка.“

На 27 декември 1944 г., след заминаването на Учителя, възникна въпросът къде да бъде погребано тялото му. Тогава брат Боян Боев изведнъж каза: „Какво се чудим! Учителя и за това е помислил – помнете ли стола и лозата, където си почиваше?“ И други приятели си спомниха, че по различно време са чували подобни думи.

Братски архив

След като се определи мястото, където трябваше да положим тялото му, се сблъскахме с труден проблем: по закон единственото място за погребение беше гробищата. Само на висши църковни сановници се позволяваше да бъдат полагани в двора на някоя църква. Тогава решихме да искаме разрешение от комунистическия лидер Георги Димитров, който по това време още живееше в Москва. Приятелите написаха телеграма, но поради снежни бури в Украйна този ден телеграфната линия беше прекъсната. В София също бе люта зима с дълбок сняг. По едно време внезапно съобщиха, че връзката с Москва е възстановена и първата изпратена телеграма е тази до Георги Димитров. Веднага след нея връзката отново се разпадна. Четири дни по-късно връзката с Москва пак се възстановила и първата телеграма оттам бил отговорът на Димитров, че разрешава погребението на Изгрева.

Освен телеграмата обаче трябваше да се получи официално разрешение от местните власти. Изведнъж се появи един брат от Видинско, който отиде при Антон Югов, министър на Вътрешните работи, на когото някога бил ятак. На 30 декември 1944 г. Югов издаде очакваното служебно писмо и на другия ден погребяхме тялото на Учителя.

След разрушаването на Изгрева през 70-те години на миналия век комунистите искаха да преместят гроба на Учителя, за да се построят чуждестранни легации. Всички братя и сестри бяха потресени. Представени бяха телеграмата от Георги Димитров и писмото от Антон Югов, но без резултат – властите бяха категорични, че ще се строи. Най-напред мястото било предложено на съветската легация, после – на японската. Проектът бил готов, дори японският посланик няколко пъти посещавал мястото заедно с архитекта и разговарял с брат Ангел, който тогава се грижеше за градината. Братът разказвал на дипломатите за Учителя и се говори, че по-късно японците се отказали да строят на мястото, където е погребан свят човек. Парцелът обаче остана в регулацията за строеж и цялото Братство на Изгрева беше загрижено от предстоящото освобождаване на мястото, разкопаването на гроба и изнасянето на костите.

Тогава сестра Невена Неделчева и проф. Александър Переклиев подготвиха писмо до Министерството на външните работи. Приятели от Франция се обадили във френското посолство и френското културно аташе заявило, че ще се повдигне международен въпрос. Последвали срещи с Людмила Живкова и други висшестоящи ръководители на комунистическия режим. През есента на 1973 г. брат Димитър Грива замина за Петрич, срещнал се с ясновидката Ванга и я помоли да поиска от първия секретар на Българската комунистическа партия Тодор Живков да отмени решението за застрояване. Първоначално Ванга му отказала, но брат Грива я попитал колко свети неща са останали в България. При тези му думи изразът на Ванга в миг се променил и казала, че ще направи всичко възможно. И наистина малко по-късно решението беше отменено. По това време голяма част от партийния елит и държавния апарат търсеха помощта на Ванга и се съобразяваха с пророческите ѝ думи. Така в спасяването на мястото на Учителя участваха мнозина и всичко стана като по чудо...

Ако се върнем назад в историята, парцелът от 7,5 декара, където е положено тялото на Учителя, е бил закупен с братски пари на 19 октомври 1926 г. за сума от 142 500 лв. на името на д-р Иван Жеков, Върбан Генов и Иван Вълчанов. След одържавяването му през 1958 г. на 13 май 1977 г. е подписана спогодба между правителствата на Народна Република България и Съюза на съветските социалистически републики (СССР) за замяна на терени и сгради. По силата на тази спогодба мястото попада във владение на СССР. След демократичните промени у нас през 1989 г. наследниците на Върбан Генов предявяват иск за придобиване право на собственост върху градината. В продължение на десет години се водят съдебни дела. Решаваща роля в тях изиграва намереният от Благовест Жеков оригинален нотариален акт № 102 от 19 октомври 1926 г. На обратната му страна е добавен текст, че „имотът е закупен със средства и за сметка на Великото Бяло Братство, ръководено от Петър Дънов, ще се владее от Братството, което е действителен собственик, и вписаните купувачи се отказват от всички права върху имота, дадени им от закона.“ Въпреки това през 2002 г. съдът решава, че парцелът остава владение на държавата. В брой 25 на Държавен вестник от 1998 г. мястото на Учителя е обявено за исторически паметник на културата. Днес то е последната шепа земя от стария Изгрев.

По документални материали и спомени
Галина Герасимова

Райски кът

Има ли човек на тази грешна земя, който да не се е опитвал мислено да се пренесе в Рая, в онова бланувано място, където вярващите копнеят да се заселят след края на дните си?!

В Библията се споменава, че голяма ще бъде наградата за праведните и че „око не е виждало и ухо не е чувало и човеку на ум не е идвало това, що Бог е приготвил за ония, които Го обичат.“ Те ще живеят в пълно изобилие, в голяма радост и хармония помежду си. Това обаче може да стане, едва когато се пренесат в небитието.

Ние, хората от Братството, сме благословени, защото Учителя ни е оставил едно райско кътче на Земята. И всеки от нас го посещава, когато се нуждае от Любов, от Мъдрост и от хармония.

За мене градината на Учителя е безспорно една частица от Рая.

Най-напред тя ни омайва със своята пленителна красота. Това е градина на изобилието и пълнотата, на чистотата и хармонията! В нея сякаш няма нищо земно... Още щом влезеш, се потопяваш в една необикновена атмосфера, в която земно и небесно се сливат, за да станат част от космическото усещане за Радост и Любов.

Кордон от гукащи гълъби ни посреща, за да ни въведе в това райско селение. Но скоро птичето ято отлита и ни оставя спокойно да се полюбуваме на красивата градина. Сякаш благословени от Учителя, дърветата тук винаги са натежали от плодове.

Спомням си, че когато за пръв път посетих това място, погледът ми любопитно се рееше по отрупаните с плод череши. Малко по-късно един брат дойде да ме почерпи с току-що набрани плодове. Гледах едрите череши и бях сигурна, че това е бащинският поздрав на Учителя.

Любовта му се усеща навсякъде... И в уханията на розите, и в жуженето на пчелите, които целуват цветните чашки, и в чуруликането на игривите врабчета, които заедно с гълъбите се състезават за подвърлените трохички, и в спокойствието на белите пейки, канещи ни да поседнем, за да станем част от хармонията на това необичайно място. Тук всичко излъчва Любов...

Затова, който веднъж влезе в градината, воден от обичта си към Учителя, ще се връща отново и отново, омагьосан и пленен от едно невероятно усещане за топлина и хармония. Лично аз именно тук най-осезаемо чувствам могъщата Божествена закрила и обич, усещам как душата ми се изпълва с необяснима радост...

Обикновено ние идваме на това място, когато искаме мислено да поговорим с Учителя или да отправим молитвите си към Бога. Тогава заставаме до мраморния Пентаграм, убедени, че молбата ни ще бъде чута, че проблемите ни ще се разрешат и светлина отново ще огрее пътя ни. Погледът ни пада на изписаната върху белия мрамор формула: „В изпълнението волята на Бога е силата на човешката душа.“ Сякаш чрез нея Учителя иска да ни даде ключа за разрешаване на всичките ни противоречия и така да ни върне отново към онази велика хармония, която по една или друга причина сме изгубили.

А когато, сбобувайки се с Учителя, минаваме покрай чешмата, за да се разхладим и ободрим, за кой ли път с радост прочитаме надписа ѝ: „Бог е Любов!“ Естествено тук нищо не е случайно...

Докато пием студената вода, ние си мислим за изобилието, с което Бог ни е дарил и което ние не трябва да спираме, за да бъдем в хармония със себе си.

Тръгваме си, изпълнени с Любов, безкористна и чиста, сякаш избликлала от най-съкровеният кътчета на сърцата ни; с Любов, която сме готови да споделим с другите, осъзнавайки, че това е най-сигурният начин да запазим връзката си с Бога, т.е. Рая в душите си.

Евгения Иванова

Живко Стоилов

Антон Стоев

Срещата на ръководителите – призив за единство

Сега, в края на 2006 г., можем да кажем, че за Братството тя бе година на ясно изявен духовен импулс към попълноценно общуване и единство. Такъв дух имаше и срещата на ръководителите на братските групи в страната, проведена се на 3 ноември в Пловдив.

Братската група – домакин на срещата, предвидливо бе подготвила всичко за ефективното й протичане. Подходяща духовна нагласа се създаде още в навечерието на срещата с концерта

Елена Кацарска

на Йоана Стратева, Божидар Симов и Ани Каралашева. В зала „Съединение“, в центъра на стария Пловдив, вдъхновено, мистично и извисяващо прозвуча музиката на Учителя. Тук, в тази зала, преди повече от век се е извършило Съединението на освободена България. И през тази ноемврийска вечер на 2006 г. братята и сестрите, дошли от различни краища на страната, усетиха присъствието на Българския дух и ясното послание, че точно единството в Духа прави силата, и че задачата ни сега, повече от всякога, е да бъдем единни, да имаме онази жива връзка с Учителя и помежду си, която единствено може да ни помогне да устоим и изпълним задачата си в това изключително време. Време, което Учителя нарече Деня Господен, казвайки: „Сега е Денят Госпо-

ден.“
Затова и молитвеният наряд, като начало на срещата в утрото на 3 ноември, бе проникнат от дух и решимост за саможертва. И така естествено, в този дух прозвучаха и думите на брат Христо Ташев – инициатор, домакин и водещ на срещата: „Често в разговори и събеседвания Учителя е напомнял, че ръководителите са опорните стълбове на това Учение и на техните плещи седи отговорността за разпространението и утвърждаването му в

света. Ръководителят в Братството трябва първо да е наясно със себе си, дали е готов да се жертва в името на Бога и за Цялото, доколко може да се отрече от себе си за общото благо. Готов ли е да приложи трипте основни закона на Учението, от които първият е: „Да възлюбиш Бога с всичкото си сърце, с всичката си душа, с всичкия си ум и с всичката си сила.“ В този свят без будност и постоянна връзка с Разумната природа човек не би могъл да изпълни Волята Божия. Необходимо е в някаква степен, макар и минимална, да се обречеш на Бога, да обещаеш нещо, за да има някакво основание да ти се даде.“

Най-същественото, което се случи тук, на тази среща, бе присъствието на този Дух на саможертва в Христа. Той недвусмислено изпра-

щаше своите послания, както някога, през турско, към българите-възрожденци, по-късно, през 1897 г., към Петър Дънов и след това към братята и сестрите, последвали Учителя. Сега ние, в този момент, ясно и категорично осъзнаваме: времето за дребнави дрязги, лични нападци, подозрения и егцентрична чувствителност изтече. Сега е моментът, когато или жертваме личните си пристрастия и недъзи и тръгваме с Учителя и Бялото Братство, или потъваме безвъзвратно в блатото на старата култура.

Всичко, което по-късно се каза и случи на срещата, бе вдъхновено от този дух на готовност да се работи единно и самоотвержено за Цялото. Когато нещата стават по Дух, всеки казва и прави това, което трябва за дадения момент. Затова и брат Петьо Цанов припомни упражненията за усилване на волята, дадени от Учителя през 1921 г. и предложи те да се въведат като практика в братските групи.

По време на срещата ръководителите имаха възможност да споделят за своите трудности и за опитностите си при работата в братските групи. Оказа се, че проблемите в различните градове са много сходни. Единодушно бе мнението, че в момента е належащо да се търсят и опитват различни начини за работа с общественоста в градовете. Недопустимо е Братството да се изолира социално. Напротив, трябва да се използва всяка възможност да достигнат идеите на Учителя до хората. За тази цел трябва да се съобразяваме със съвременните представи, понятия и нагласи на хората, с типа говорене на конкретната група от хора. От друга страна не трябва да забравяме методите,

дадени ни от Учителя – да работим с малките величини, без показност и без да се натрапваме. Във връзка с това се постави изключително важният въпрос за публикуването и разпространяването на Словото, за финансирането на братското издателство. Всеки би трябвало да се запита дали иска Словото на Учителя да се публикува, да достига до българите, и с какво той може да помогне. Нали Издателството е на цялото Братство, а не на отделен град или група. И ако всички не го подкрепяме, как то ще реализира задачата си?

Обсъдиха се други начини за общуване помежду ни и с обществеността – интернет страниците на Братството, вестника Братски живот, списанието Житно зърно, концертите, филмите за Братството и Учителя, лекциите пред симпатизанти на Учението, работата с медиите.

Срещата завърши

пример ятото жерави, какво прави ръководителите им – дава им посока. И като се умори той, старият щъркел, който е бил много силен, дава водачеството на следния след него, но му казва да пази посоката, а той постоянно обикаля всички други народи и пак се връща и застава начело на ятото. Това е работата на Божествения Дух. Той се проявява чрез този водач... Който иска да послужи и да служи на едно общество, той трябва да даде повече от себе си – време, труд и пр. средства, а и всеки трябва да даде пример на ръководство, за да се подкрепи главния ръководител... Та казвам, и вие жертва ще правите от усилията на духа, който имате в себе си. Не да бъдете видян от хората, а само от Бога... Никога не допускате съмнението.“

В залата се възцари мълчание. Душите ни попиваха Божествена капка светлина.

Елена Кацарска

като Христо Ташев прочете следните думи на Учителя към ръководителите, изречени на 22 април 1927 г.: „В тази работа трябва да имате най-първо съзнанието, че от Духовния свят ви е нещо възложено. Той, Духовният свят, си поставя своя ръководител в обществото. Тоя ръководител трябва да се роди, той в една година не става, той си е роден за такъв... Да кажем, че един от вас е ръководител на 5-10 души, как ще ги ръководи? Тогава вземете

Когато накрая братята и сестрите от Пловдив влязоха в залата, за да поздравят и нагостят участниците, когато по-късно се сбогувахме, имаше някаква благословена радост за това, което се бе случило. А случилото се бе нещо, което всички ние особено много обичаме и сме готови да го последваме винаги, щом го разпознаем, това е преживяването за братство – истинско – в Духа Господен.

Соня Митева

За волята

Петю Цанов

За да може да се прилага прочетеното от беседите на Учителя, трябва воля. Имам конкретно предложение: Да се играят упражненията за волята, дадени от Учителя на Търновския събор 1921 г. във всяка една група преди Паневритмията и които проявяват интерес да ги вложат в своята индивидуална програма – те не са повече от 5 минути. Всеки човек желае съзнателно или несъзнателно да има воля, защото тя е израз на движение в дадена посока. „Да изпълним Волята Божия“ – тази мисъл от есенциалния свят поражда въпроси и за да им отговорим правилно необходимо е да развием индивидуалната си воля.

Моментът е съществен, а първата беседа е „Възпитание на човешката воля.“ Волята динамизира и силите за приложение на основната идея – Живот за цялото. Ето една мисъл от посочената беседа: „Сега сме излезли от колективното подсъзнание, а когато дойде да се развие нашата воля, влизаме в нова фаза на колективното съзнание – да съзнаваме, че всички хора, с които живеем са удове един на друг и сме необходими един на друг“. Волята не е метод, а основна сила да хармонизираме съзнанието си с физиологията на Духовния свят. Астрологическият кръг символизира тази физиология. Силите на 10 дом работят върху причинното тяло чрез волята. Тя е необходима за неговото развитие. Десети дом отговаря на зодиакалния знак Кози рог с управител Сатурн, от което заключаваме, че среда за волята е Мъдростта или закони и принципи; условията са в Любовта и правата мисъл, а елементи са качествата като постоянство, точност, отговорност и др. Интересно, че в опозиция на Кози рог е зодиакалният знак Рак, с управител – Луна, свързана с непостоянство, променчивост. И тъй от непостоянство към постоянство, от безволие към воля по възходящия път. Всеки тръгнал по този път може да си зададе въпроса: „Необходимо ли е да включа в своята програма четирите упражнения?“

„Живот, мисъл, воля“, лекция от 22.04.1932 г. Младешки клас, четем следното: „Животът е началото което се пробужда съзнанието; мисълта е средата, през която се предават енергиите, а волята е проява на тези енергии.“

Отново в братската градина

Два дни в Айтос бе във фокуса на братския живот. На 11 и 12 ноември 2006 г. тук се проведе поредния семинар на Комисията по Паневритмията в Братството. Около 50 братя и сестри от цялата страна участваха активно както в семинара, така и в стопанските дейности в градината. По инициатива на бр. Петьо Цанов от Шумен и с помощта на братята и сестрите от Търговище, Шумен и от други братства се осигуриха 62 фиданки – ябълки и кайсии. Слънчевото и топло време даде възможност овощките да бъдат поса-

дени – работа, от която всички участващи изпитаха удоволствие. Заедно с това се извърши почистване на изсъхнали и саморасли дървета, ремонтираха се легла. Свършената работа като че ли донесе най-голямо удоволствие и радост на бр. Антон – ръководител на айтоското братство и стопанин на братската градина. Стопанин е и цялото Братство и този факт би трябвало да осъзнаят повече братя и сестри. Доброто съчетание на духовната с физическата работа допринесе за по-хармоничното провеждане на

семинара.

Програмата на семинара включваше обсъждане и проучване на 12-то и 13-то упражнение от Паневритмията. Брат Александър Стойчев от Добрич, дългогодишен учител по Паневритмията, представи своя опит, като ръководеше изучаването на упражненията. Той направи демонстрация под формата на психотренинг, в който детайлите на упражненията се разглеждаха по смисъл, чувство и движение. Чрез един такъв подход се целеше постигане на синхрон на всички нива, меж-

ду движение, музика, текст, цвят и тон. Същевременно с това участниците бяха въведени в една активно търсеща позиция в противовес на пасивното възприемане. Друга особеност на този модел на преподаване е, че стимулира сътрудничеството, което е важно умение за хората на новата култура. И това бе усетено и споделено от участниците. Чуха се следните откровения: „Почувствах се част от цялото“, „Преживяването на Паневритмията е нещо дълбоко личностно, всеки от нас индивидуално

трябва да постигне тези вътрешни процеси“, „Чувстваме се заредени и удовлетворени“, „Съзнанието е по-отворено при този тип възприемане“, „Когато се учим от себе си и от другите, усвояването става по-леко и по-задълбочено“.

Александър Зафиров

Общият извод е, че се демонстрира лек, атрактивен, активен и актуален начин за учене на Паневритмията. Изводът от изтеклия семинар е, че е

създадено добре работещо ядро от братя и сестри. Комисията е отворена към нови идеи и практики.

Атанас Атанасов

Случи се през 2006 г.

Съборите

Тошко Мартинов

Интересно е, че през изминалата 2006, бележеша точно 100 години от Първия събор на Бялото Братство, бяхме свидетели на особено интензивни съборни прояви. Освен традиционно провежданите събори в 7 града през тази година се появиха и нови – в Белоградчик, Дупница, Перник, а във Варна се проведе и духовно-научен симпозиум под надслов „Сто години Варненски събори“. На него Братството не само си припомни своето начало, но го преосмисли и осъзна по-ясно неговата дълбочина и огромен духовен заряд. Свещеният дух на началото на Синархическата верига не само влезе сред нас на събора във Варна, но и задвижи невидими лостове в душите ни за нови изявления в настоящето. През изминалата година съборите бяха не само повече на брой, но и имаха и многобройно присъствие със силно изразен дух на единство. А на 19 август имахме най-голямата до този момент Паневритмия. Очевиден е стремежът за по-пълно, интензивно духовно общуване помежду ни. Духът на единение и братство приижда. Остава с чисти сърца и отворени души да го последваме, осъществявайки великия план на Небето за братство между човечеството.

Деца

Рила 2006

Педагогическата среща в Горно Изворово, организирана от Комисията по образование в началото на януари, бе яза 2006 година с печата и вдъхновението за работа в необятното – образованието и възпитанието.

Зарядът и импулсът на поредицата от общите събирания на Карандила, в Горно Изворово, Айтос, Бургас и Рила, започнали още в предходните години, все повече се насочваше към конкретното и материалното. Черпеше от опита на миналото и смело гледаше напред в бъдещето.

Едни от идеите покълваха, други вече се разлистваха и плодовете им се наливаха от Слънцето. Идеята за братското училище се зачена в още умове и сърца, а прекрасният втори детски форум в Търново показа какво носят свършената с любов работа и отличната организация. Ежегодните занимания с децата на най-високото училище в България при Седемте рилски езера, бе поредната стъпка на педагогическата дейност в Братството.

Да бъдем доволни от казаното и направеното, колкото и да е то, каквото и да е то, където и да е то.

Да очакваме с радост и надежда онова, което иде!

Словото

През месец май за първи път Братското издателство участва на Панаира на книгата в НДК с 58 заглавия, повече от 20 диска с музика и песни на Учителя и 7 документални филма. Асоциация „Българска книга“ номинира книгата „Великата майка“ като едно от 30-те най-добри издания на годината. Голяма радост ни достави неочаквано големия брой посетители, проявили интерес към нашата експозиция.

Книгите на 2006: Окултни принципи и закони, I и II том; Сила и живот, I и II том; Великата майка; Учението на Бялото Братство II том Песни от Учителя; Пътища и методи за връзка с Невидимия свят;

О, Велик учител; Мисли за всеки ден; Молитви, формули, песни, английски език;

Строежи

НОВ САЛОН В СОФИЯ

Осемдесет години след появата на първите дървени бараки, жилище на Учителя, братски салон на Изгрева и петдесет години след разрушаването им се обяви инициативата за нов салон на Братството в София. В началото на годината беше представен проект, проведеха се много обсъждания. За 10 месеца са събрани 31000 лева. Благодарим на всички братя и сестри от България, Русия, САЩ, Канада, Германия, които подкрепиха идеята за нов братски център в България. Набирането на средства продължава.

ДОКЪДЕ СТИГНАХМЕ В АРБАНАСИ

През тази година дворът на братската къща в Арбанаси пет пъти беше оживен от задружната и безвъзмездна работа на братя и сестри. Братята завършиха септичната яма и започнаха изграждането на тоалетни. Брат Данчо от Търново направи прекрасен зид на фасадната и западната част на къщата.

Кухнята на навеса вече е обособена с тухли.

Продължи разчистването и терасирането на двора.

И всичко това – с Божията благословия и с нашите благодарности към всички братя и сестри, които подкрепиха това дело. Постъпиха дарения от 1627 лв. от София – 800 лв., с помощта на които успяхме да закупим материали за 2266,97 лв

Данчо Пандулчев

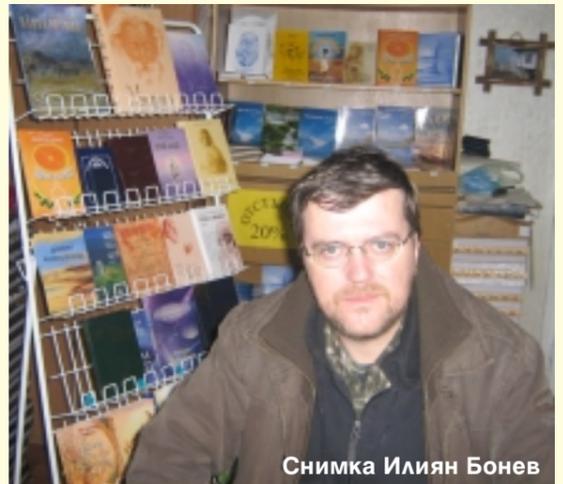

НА БРАТСКОТО ЛОЗЕ ВЪВ ВАРНА

През 2006 г. започна и строежа на санитарен възел в братското лозе във Варна. В началото на варненци им се струваше, че това, което се започва, е непосилно. Но малко по малко, с общи усилия постройката постепенно се оформяше. Всеки помагаше според възможностите си – с труд, средства, молитва, добри пожелания. Увлечени от радостта на общата братска работа виждахме как трудът ни дава резултат. В момента една трета от проектираната постройка е изградена и остава да бъде покрита и довършена.

Другите за нас

Ян Райниш е режисьор и драматург, създател на първото след 1989 година обзорно списание „Рефлекс“ в Чехия. Автор на десетки документални филми за най-интересните събития, личности, феномени от цял свят. През 1999 г. снима материал за Бялото Братство в България, който излъчва в три поредни предавания по чешката Нова ТВ. Сега във връзка с присъединяването ни към Европейския съюз, прави представяне на България във филм за ТВ и обширна статия за сп. „Рефлекс“. Учителя отново заема централно място.

Снимка Илиан Бонев

Ян Райниш: Темата на статията е за културното обединение на Европа. Говорим за това, че България влиза в ЕС, но като дух, тя отдавна присъства там. Това за съжаление не се знае и аз бих искал да запозная читателите и зрителите с вашата хилядолетна духовна традиция. Мисля, че в Европа такъв стар източник на духовна енергия няма. От 15 години ме занимава темата за старите учения на нашия континент.

Интересува ме взаимодействието на автентичните келтски, старославянски и балкански древни култове. Имам идея за един филм – „Европейски мистерии“, по оста – Ирландия, най-западната точка, където са запазени ритуалите на едно древно келтско движение, Чехия – като старославянски център, и България, най-източната точка на Европа, където Петър Дънов дава едно оригинално учение, живо и близо до природните закони, наследник на Орфическия и Богомилски дух. Намирам, че между вас и Ирландия има много общи неща, но там тези общества са затворени, тук всичко е живо и излъчва много светлина.

България в Европейския съюз

Този анализ е основан най-вече на астрологичната карта построена за мига, в който България влиза като пълноправен член в Европейския съюз - 01.01.2007 00.01 часа.

Асцендентът на картата е Везни, планетата управител - Венера попада в Козирог.

Венера в Козирог описва много добре българския народ, който традиционно се разглежда под знака на Козирога. Освен това Слънцето, заедно с планетата Меркурий, която също се намира в знака на Козирога, подсилват това влияние.

Картата ни поставя в по-слабо положение спрямо останалите страни членки, които са представени от по-агресивен знак на Овен. Освен това Венера е неаспектирана, което показва изолация, т.е. ще останем наистина в периферията на Евросъюза, и самият акт на приемане няма да ни направи де факто равнопоставени членове на останалите държави членки на Евросъюза. Плюсът на тази позиция е, че нашата на-

ционална идентичност ще се запази, корените, традициите и културата на българския народ няма да се изгубят.

Тъй като Венера управлява и 2-ри дом - финансовата сфера - това показва, че не можем да очакваме рязко подобряване на благосъстоянието. Това ще стане с бавни темпове, и благодарение на традиционни за България дейности (земеделие, строителство, недвижими имоти, минно дело). Това са области, в които очаквам да има забележим и устойчив ръст. Също в държавната администрация и в структури, свързани пряко с Евросъюза да има забележим ръст на заплатите.

В картата има силен акцент върху трети дом, който съответства на транспорта, телекомуникациите, образователна система, медиите. Според мен това са областите, в които най-рано ще се усети промяната вследствие членството ни в Евросъюза. В тези сектори също ще има ръст на заплатите и по-добри условия за работещите в тях. Об-

разованието ще бъде подложено на натиск в стремежа да минем към „евростандарти“ в обучението. Подобряване на пътната инфраструктура. По-добри комуникации, пониски цени за 1 мин. разговор или други преференции от страна на БТК, Мтел и Глобул. Бурно развитие на Интернет услугите, ИТ бранша и на рекламния пазар.

Тъй като 3-ти дом символизира и съседните страни, а Марс - планетата управител на страните членки на Евросъюза се намира в 3-ти дом, смятам че Гърция ще бъде тази страна, която занаят ще се опитва да влияе и да оказва все по-голяма роля върху българската политика. Влиянието на гръцките капитали в борбата за завоюване на българския пазар ще бъде основно.

Най-високо в картата, в девети дом (чужбина) и в знака Близнаци е поставена Луната (която символизира народа). Това може да се изтъква че интелигентността, хората с висше образование, тези които владеят английски, френски, немски и

испански език, а също тази част от българския народ, която е по-мобилна по природа, ще продължи да търси късмета си в чужбина, в рамките на Европейския съюз. Все повече младежи ще искат да завършат висше образование извън България. Липсата на пречки пред пътуванията ще даде сериозен тласък на много хора да се устремят навън в търсене на по-добре платена работа. Разбира се, това ще стимулира транспортната и туристическата дейност. Притокът на туристи към България също ще се увеличи.

Това, което е най-ценно в тази позиция на Луната според мен е, че най-сетне ще бъде забелязана природната интелигентност и богата духовна култура на българина и именно това е, което може да ни направи ценни в очите на другите народи в този съюз.

Планетата на промените - Уран попада в 6-ти дом, това е знак, че промени в здравеопазването тепърва предстоят. Такива могат да се очакват и в армията.

Луната в картата се

явява и управител на 10-ти дом - правителството. Това че тя се намира в 9-ти дом (чужбина) показва, че решенията на правителството в още по-голяма степен ще са продиктувани от вън. Уран в квадрат с Луната показва, че главните проблеми, пред които ще бъде изправено правителството (а и народа) ще са свързани с цената на електричеството и енергоносителите. Това може би ще бъде източник на постоянни проблеми, които ще отслабват нашата държава и ще я правят зависима. Евентуалното по-качване на заплатите и пенсиите ще бъде „изядено“ от по-високите цени на тока, водата, горивата.

Предстои планетата Сатурн да премине от знака на Льва в знака на Девата. Това ще бъде свързано с повишаване на цените на хляба и основните хранителни продукти, цените на здравните услуги, на лекарствата и на земеделските земи. Може да се каже още, че стойността на ръчно вложения труд ще се увеличи и предметите, които са ръчно изработени ще струват по-

скъпо. След първоначалната еуфория от приемането, ще има един период от две и половина - три години, в които ще се приспособяваме към новите условия. Едва след този период ще се усетят в пълнота от по-голямата част от населението ползите от членството в Евросъюза.

Основен извод е, че българският народ ще бъде разделен на две части - едната (образованите, предприемчиви и по-млади хора, живеещи в столицата и големите градове) сама ще върви на среща с промяната и ще извлече по-бързо полза за себе си от това членство, докато другата част, основно в по-малките градове и селата, както и по-възрастната част от населението няма да усети веднага промяната. Но именно тази втора част ще съхрани българския дух, култура и духовни ценности. Те няма да бъдат погълнати от морето на глобализацията, идентичността ни като народ ще се запази.

Кирил Стойчев,
Председател на
Българска астрологична асоциация

ОСНОВНИТЕ УЧЕНИЯ НА ФРЕНОЛОГИЯТА

КРАТКО ИЗЛОЖЕНИЕ НА ФРЕНОЛОГИЯТА ОТ УЧИТЕЛЯ, ПУБЛИКУВАНО В СП. РОДИНА ГОДИНА III, КН. 1, 3, 6, 7 ОТ 1901 Г. И КН. 2 И 3 1902 Г.

Продължение от бр. 16

Мотивният темперамент почива върху развитието на костната и мускулната система и се отличава с висок и отличителен ръст, клонящ към ъглообразност. Костите са големи и повече дълги, отколкото широки; лицето е продълговато, страните - изпъкнали, шията е повечето дълга, раменете - широки, гърдите - умерени, членовите - дълги и добре свързани. Мускулите са масивни, твърди и яки; цветът на кожата и очите изобщо са черни и косата - тъмночерна и някак си дебела и гъста. Чертите на лицето са строго определени, изражението е внушително. Този темперамент придава голяма телесна сила и енергия, и обич за физически упражнения. Тези, които владеят този темперамент, имат силен характер и са склонни да се захващат за такива предприятия, които изискват голямо усилие на телесните сили.

Характеристика на темпераментите

приемчивост, постоянство и самонадеяност. Те не се отклоняват лесно настрана от пътя си и често прокарват своята цел с крайно безразсъдство, както за своето добро, така и за доброто на другите. В своите амбиции и стремления те често увличат и другите подире си. Те обичат да са водители и господари в сферата, в която се движат. Този темперамент е с редки таланти - големите работи, големите заблуждения, големите погрешки и големите представления нему принадлежат. Този темперамент е повечето естествен на мъжете, отколкото на жените. Той е бил темперамент на старите римляни; той е и на днешните американци, само че в тях е под влиянието на умствения темперамент. Наблюдателният ум и способности в този темперамент са добре развити.

Витивният темперамент зависи от преодоляващото развитие на органите на питател-

ността и поглъщането и се отличава с дебелина и широчина на тялото, отколкото с дължина. Пълнота и облоост са негов характер. Рамената са широки, гърдите - пълни и обемисти, коремът - добре развит, членовете са пълни и конусообразни, ръцете и краката - относително малки. Шията е къса и дебела, главата - валчеста и лицето - обло; очите са сини, косата - руса или кафява, цветът - румен и изражението на лицето е миловидно, приятно и често весело. Лица от този темперамент се отличават умствено с постоянна деятелност, усърдие, нетърпение, ентузиазъм и чести колебания и двоумения. Те притежават повече променчивост, отколкото настойчивост; повече блясък, отколкото дълбочина. Те скоро се възбуждат от своите чувства и страсти, но и скоро утихват, както се и възбуждат. Изобщо владеят весело разположение. Този темперамент е повече свой-

ствен на жените, отколкото на мъжете и придават симетрия и облоост на чертите, и известна привлекателност и приятност на лицето. От европейските народи англичаните, германците и русите притежават доста голям размер от този темперамент. Тези, в които този темперамент е добре развит, обичат твърде много пищните храни и напитки, и весело общество и другари, и често страдат от преяждане. Хора от този темперамент гива за придворници. Извънмерното развитие на този темперамент дава място на лимфатическия или флегматическия темперамент, който изобщо се среща повечето у англичаните. Хора с този темперамент обичат изобщо да прекарват тихо и спокойно, и да имат съзнанието, че живеят.

Менталният или умствен темперамент зависи от преобладаващото влияние и развитие на мозъка и нервната сис-

тема, и се характеризира с телосложение относително слабо и деликатно, глава - относително голяма, лице - обло или крушообразно, чело - високо и бледо, светли очи и изразително лице с деликатно очертани черти. Косата е мека и коприноподобна, кожата - прозрачна с деликатно устройство, гласът е гъвкав и някак си с висок тембър. Изгледът на физиономията е оживен и пълен с умствено изражение. Лица от този темперамент притежават прекрасни чувства, изящен вкус и голяма любов за хубавото и прекрасното в Природата. Техните мисли са изобилни, чувствата - интензивни, умът е бодър и извънмерно деятелен. Този е темпераментът на великите поети и художници. Тези, които го притежават в добра степен, са склонни към литературни и художествени занятия.

Тези първоначални темпераменти, като се съчетават в разни раз-

мери, образуват всичките видове, които съществуват. Един чисто мотивен или витивен, или ментален темперамент не може да се намери в своята първоначална чистота; в съгласие със своето преодоляване става по необходимост едно отклонение от симетрията на развитието. Най-доброто темпераментно състояние е това, в което трите тези първоначални елементи хармонически се смесват. В това се добива свършенството на физическото устройство на тялото и най-доброто състояние за хармонията на умствените проявления.

Витивен - жизнен, от лат. vitalis.

Гъвкав (рус.) - мек, еластичен.

Ментален (лат.) - умствен.

Мотивен - двигателен, от лат. motus - движение.

Питателен (рус.) - хранителен.

Преодоляване (рус.) - преобладаване.

Темперамент - от лат. tempero - смесвам в съответни отношения.

(Следва продължение)

Какво да ядем през зимата?

Есента е към своя край. Пред началото на зимата сме. Природата ни поставя в нови условия на живот, с които трябва да се съобразим, ако искаме да останем здрави.

Ритъмът на сезоните е ритъм на природната симфония, в която и ние сме участници. Като част от нея, ние сме участници в оркестъра. Диригентът налага определен ритъм и следи всичко да върви в такт и хармония. Всички живи същества – растения, животни и човека вземат дейно участие в изпълнението на тая симфония – всеки със своя инструмент. Задачата на всеки отделен музикант е да бъде буден и да е в ритъм с Цялото!

Сезонът зима е време на вглъбяване в себе си – денят е намален, а през това време в нас също така бавно растат идеите, мечтите, плановите, които ще получат по-пълнен израз, ще разцъфтят и завържат през пролетта, ще зреят през лятото и ще дадат обилен плод през есента.

От нас се иска да бъдем гъвкави и будни – да следим какво ни подава Диригентът и какво свирят колегите от оркестъра. Излизането от ритъм носи това, че създаваме с нашия живот дисхармония в общия природен живот. Дисхармония с Природата означава началото на болест! Както и хармонизиране с Природата е началото на здравето!

Един от най-достъпните методи да бъдем в съзвучие с Природата е храната. Това, което ежедневно приемаме като храна ни настройва много основно и за това трябва да сме внимателни към това, което слагаме в стомаха.

Най-простото правило, за да бъдем в тон с Природата през всеки един сезон е да ядем храните, които сезонът и мястото ни предлагат. Тези живи природни храни, посланици на растителния свят са като камертони, които ни дават верния тон.

Отдръпването навътре, което става спонтанно през зимата, е състояние „ин“ според традиционната източна философия. За да се поддържа баланса на енергиите е добре да се храним повече с „ян“ храни – семена, ядки, бобови. Подходящи за този сезон са всички кореноплодни – картофи, лук, чесън, червено цвекло, целина, моркови, които лесно ще отк-

риете на пазара.

Простата философия на сезонното хранене е, че когато приемате храните, които в момента са най-пресни и растат, там където живеем, се свързваме с природните течения през това време и запазваме хармонията си с външния свят. Моментите, в които лесно излизаме от ритъм са началото на всеки сезон. Това създава условия за болести. Когато не обръщаме внимание на храната и ядем разнородно, без да се интересуваме за „модата“ на пазара на природните храни, ние оставаме „демоде“ и зацикляме. Това е главна причина и за л е с н о разболяване.

Това е една от концепциите в подхода към храненето, който ни препоръчва макробиотиката. Разбира се и тук трябва да се пазим от крайности. Ние живеем в един свят, който стремително върви към обединение и това се забелязва и на пазара. Ние вече можем да ядем, когато пожелаем банани, портокали, кокосови орехи, авокадо, манго, папая, за които до скоро само бяхме чували. Храни, които растат в най-отдалечени точки на земното кълбо. Не е разумно съвсем да се лишаваме от тези храни, защото чрез тях пък поддържа връзката си с цялата Земя, изграждаме планетарно съзнание. Все пак основното количество трябва да е за сметка на местните храни, които растат тук и сега, за да бъдем себе си. А екзотичните храни ще ни дадат възможност да надградим горните етажи.

Въпросите с хрането обаче се нуждаят не само от философско решаване, а преди всичко от практически подход. През зимния сезон рискът да се разболеем е висок. Особено от простудни заболявания, болести на горни дихателни пътища – хрема, бронхити, фарингити, ларингити,

синуити и прочее. През този сезон грипните вируси „щъкат“ най-много и е разумно да вземем мерки за защита на здравето си. Това най-леко може да стане чрез храната, защото както всички знаем храната е най-доброто лекарство!

Ето няколко идеи за профилактика и лечение през този сезон.

Една от най-попу-

лярен ефект на чесъна при инфекциозни заболявания се дължи на биологично активни вещества, които имат противовъзпалителна активност и укрепват състоянието на имунната система. Ето една популярна рецепта, която може да се приложи при домашни условия и да ви замени противогрипната ваксина. Вземете 250 грама чесън.

тението е: „Аз прогонвам духовете, причиняващи възпалителни болести.“ По-краткият превод е: „Аз прогонвам лошите духове!“ Както виждате и тук имаме един метач на болести и лоши духове. На него са разчитали от най-дълбока древност. Една проста рецепта при хрема е: Нарезете една глава лук. Поставете в един бур-

кан от половин килограм. След това пийте на глътки. Това количество трябва да се изпие за два часа. В случаите, когато се повтори още веднъж същия ден. Много е подходящо за началните стадии на грипа.

Всъщност поредното ни „оръжие“ участва в горепосочената рецепта. Това е медът. За него сме чували най-разни неща. Включително и, че е вреден?! Това разбира се, е просто поредната човешка „мъдрост“, която се тиражира в медийното пространство!

Истината за меда обаче е, че той заедно с някои други природни храни е излязъл от Рая и като такъв има особена мисия в този свят. На първо място да носи здраве и да бъде едно мощно лечебно средство. С уникалния си състав и невероятното богатство от витамини, той е една храна, която не бива да забравяме в този сезон.

Една много интересна храна, която ни адаптира към условията на зимния сезон, и която е по-малко популярна у нас е елдата. Или както я наричат още гречка. Има я вече навсякъде в магазините по щандовете за здравословни храни. Тя е богата на лесно усвоим растителен белтък – почти 90%, което я прави много подходяща храна за вегетарианци. Нещо друго интересно за нея е, че това една традиционна храна на старите българи. Те са я донесли със себе си при своето дълго пътуване от Изток на Запад. Тези от тях, които живеят на територията на днешната Руска федерация са я популяризирали и тя се радва на почит и уважение по тези места. Днес тя отново се връща при нас.

Има и други храни помощници, но нека да спрем до тук. Най-важното е да си дадем сметка, че сме на прага на един нов сезон и имаме на разположение богата гама от храни помощници в стремежа ни да останем здрави и балансирани през цялата зима.

д-р Тодор

Снимка Антони Стоев

лярните храни, които се използват като лекарство при грип (и при много други проблеми с болести) е чесънът. По информация от последни статистики, той е на 6-то място като билково лекарство по популярност в цял свят. Цялото човечество познава това растение и го използва в големи количества, включително и като лекарство при инфек-

циозни болести.

Чесънът по един енергичен начин мобилизира защитните сили на организма и просто „издухва“ болестите навън. Не случайно в един от преводите послание-то на растението до нас е: „Дръж се идва щурм!“ Известно е от религиозната литература, че чесънът гони до-рога дявола. Така че с него шегата не бива.

Счита се, че добри-

те. Смесете с 1 литър силна домашна ракия. Затворете в бутилка за 14 дни, като ежедневно разклащате. За по-добро осъществяване на екстракцията, може да запечатате капачката на бутилката с восък. След като изминат 14 дни се прецежда през марля и се налива в тъмно стъкло. Съхранява се в хладилник. След

се приготвя лекарство, с което се лекува хрема. Така че, ако имате обикновена хрема с бистър секрет, може да си вземете от аптека (в която се предлагат хомеопатични лекарства) лекарство приготвено от лук. Картофите имат чудесното свойство да ни подаряват усещането за доволство и комфорт. Едно от популярните им лечебни действия е, че понижават температурата. Ето защо, когато сте болни може да включите в менюто си супа от цели картофи, в която освен сол да прибавите само магданоз. След това може да пиете горещата картофена чорбича подправена обилно с лимонен сок и да изядете картофите, докато са още топли. Тази на пръв поглед обикновена супа има мощна лечебна сила. Тя укрепва тялото и повдига духа, като възстановява връзката ни с ангелските иерархии. Ето защо неслучайно носи името „Ангелска супа“.

Лимонът е друг приятел, който ни помага в нашите nevoли. Той е богат на витамин „С“, както всички добре знаем. Два-три и повече лимони на ден, в острия стадий на една инфекция е съвсем нор-

ма. Така че, ако имате обикновена хрема с бистър секрет, може да си вземете от аптека (в която се предлагат хомеопатични лекарства) лекарство приготвено от лук.

Картофите имат чудесното свойство да ни подаряват усещането за доволство и комфорт. Едно от популярните им лечебни действия е, че понижават температурата. Ето защо, когато сте болни може да включите в менюто си супа от цели картофи, в която освен сол да прибавите само магданоз. След това може да пиете горещата картофена чорбича подправена обилно с лимонен сок и да изядете картофите, докато са още топли. Тази на пръв поглед обикновена супа има мощна лечебна сила. Тя укрепва тялото и повдига духа, като възстановява връзката ни с ангелските иерархии. Ето защо неслучайно носи името „Ангелска супа“.

Лимонът е друг приятел, който ни помага в нашите nevoли. Той е богат на витамин „С“, както всички добре знаем. Два-три и повече лимони на ден, в острия стадий на една инфекция е съвсем нор-

Последните слова на Учителя

Обичайте всичко, което аз обичам.
 Радвайте се на всичко, на което аз се радвам.
 Служете на това, на което аз служих.
 Любете всичко, което аз любя.
 Аз си отивам за ваше добро и за доброто на България.
 Всичко е добро, особено за България.
 Не се обличайте в друга форма освен в тази, в която съм ви облякъл.
 Времето е кратко, бъдете будни, бодри и смели и не отстъпвайте в нищо.
 Работете докато е ден. Не се отчайвайте.
 Всички ще тръгнат с по-голяма ревност.
 Моето дело не е само тук. То ще продължи и горе.
 Верни бъдете на призванието си.
 Мир ви давам на всички. Приемете го!

Снимка Антони Стоев

Нека през нощта на Бъдни вечер 2006, Рождество Христово, да се помолим за децата на България и по цялата Земя. Дано ни се открият пътища и възможности, за да стигнем до техните души и да им помогнем да възприемат Божествената вълна, която сега слиза към Земята, да бъдат носители на Доброто, Светлината и Любовта.

Сега ние сме се събрали да бъдем съработници с Този наш Баща, с Този наш голям Брат. Христос – това е първият, най-големият наш Брат, Който се е родил, Който пръв е приложил всички Божествени правила, всички Божествени добродетели. Той е първият Брат, Който е издържал сполучливо своя изпит и Който е пожелвал всичко за своите братя. Тези планини, тези реки – всичко, което виждаме в природата, е израз, проявление на този велик Брат.

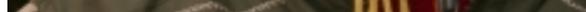
Новата година е щастлива за умните, нещастна за глупавите; тази година е щастлива за здравите, нещастна за болните; тази година е щастлива за бедните, нещастна за богатите; тази година е щастлива за младите, нещастна за старите. Човек сам е причина за своето щастие или нещастие. Ако сте в пустинята и счупите шишето, в което има малко вода, вие ще бъдете нещастен; ако запазите шишето с водата, вие ще бъдете щастлив. Ако изгубите парите си, вие ще бъдете нещастен; ако запазите парите си, вие ще бъдете щастлив. Ако не използвате правилно знанието, което имате, вие ще бъдете нещастен; ако използвате правилно знанието, вие ще бъдете щастлив. Щастието или нещастията в

живота на човека зависи от това, доколко той спазва или не спазва законите на разумната Природа.

Сега желая на всички да бъдете щастливи! За да бъдете щастливи, вие трябва да се примирите с Бога, със себе си и със своя ближнен. Положителното, което трябва да направите: обикнете Бога, обикнете себе си, обикнете ближния си, както никога досега не сте обичали! Ако посрещнете Новата година с този дълбок стремеж в душата си, тя ще ви донесе несметни богатства. Придобийте ли това, ще разберете, че имате Нова година, ще разберете в какво седи истинското щастие.

Из беседа на Учителя от 1 януари 1932 г.

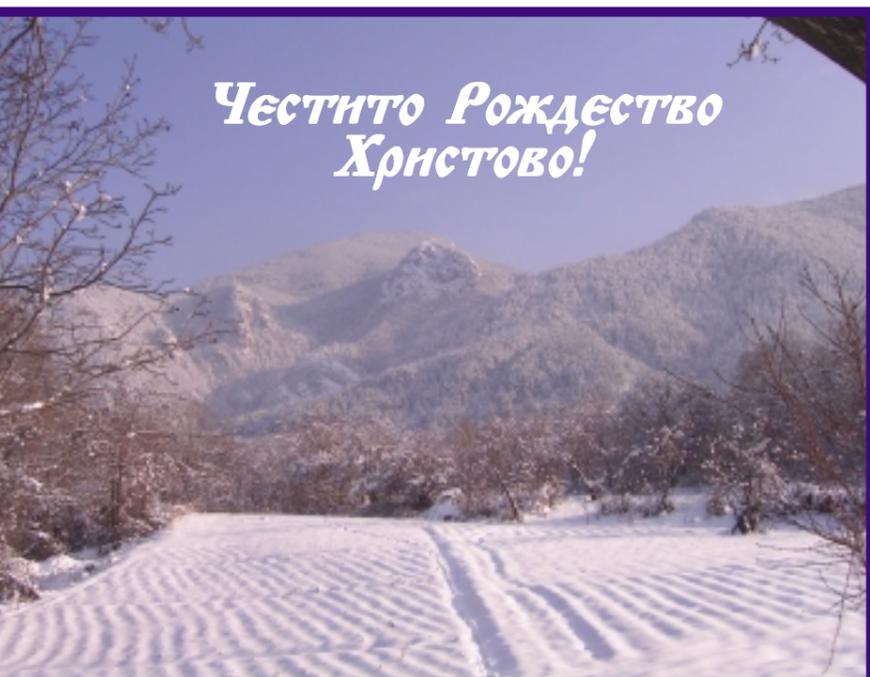
Снимка Антони Стоев

Молитва за децата по Учителя

Господи, бди над децата ни,
 запази ги от примките на злото,
 защити ги от силите на мрака.
 Упътвай ни да им помагаме
 да развиват дарбите,
 способностите и добродетелите,
 които Ти си вложил в душите им.
 Нека възприемем и изпълним Твоята воля
 за благото и благословиенето
 на децата по цялата Земя.

Честито Рождество Христово!

Бъдете живи с живота на Любовта! Бъдете здрави, изпълнени с радост и преливащи от усмивки. Бъдете готови за вдъхновена работа и за изобилието, което тя ще ви донесе! Бъдете благословени през Новата 2007 година!

Да летиш в тъмнината,
 когато в теб живее като вечност светлината,
 е знак, че Бог родил се е в душата ти с Любов,
 не чакаща страхът и времето дори за сметка,
 от която само може да боли.
 Познала вече своето сърце,
 аз днес те моля
 да простиш на всички и на всичко,
 защото в теб живее Бог и цялото Небе!
 И знаейки това, аз нищичко не прося,
 защото в мен живее Любоовта!
 Благодаря ти за това,
 че жива след смъртта,
 говоря и мечтаю вече без страха...
 И няма нито думи,
 нито мирис, нито цвят или пък допир на света,
 с който в този миг на полет, аз мога да опиша Любовта
 и своята пробудена от изгрева душа!
 И нека всичко бъде Тишина!
 И нека всичко бъде Светлина!
 И нека всяка форма се стопи в звездна красота,
 защото знам,
 че Бог живее на Земята, стара от тъга,
 САМО в Любовта!

Ивана Христова

Организация и координация: Ивелина ЕЛМАЗОВА
 Набор и коректор: Християна ЙОРДАНОВА
 Предпечат: Евгени ИВАНОВ

За контакти: 066/854298, 0888228720;
 5300, Габрово, ул. „Прохлада“ 11
 e-mail: bratski_jivot@mail.bg

цена: 0,40 лв.